

GIANFRANCO STALTARI

ED & LORRAINE
WARRENOVI

PRAVDIVÁ SVĚDECTVÍ DÉMONOLOGŮ,
KTERÁ INSPIROVALA HOROROVOU SÉRII
V ZAJETÍ DÉMONŮ

xyz

Warrenovi

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na

www.xyz.cz

www.albatrosmedia.cz

Gianfranco Staltari

Warrenovi – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

GIANFRANCO STALTARI

ED&LORRAINE WARRENOVI

PRAVDIVÁ SVĚDECTVÍ DÉMONOLOGŮ,
KTERÁ INSPIROVALA HOROROVOU SÉRII
V ZAJETÍ DÉMONŮ

xyz

Copyright © Gianfranco Staltari / Cut-Up Publishing

Translation © Alena Gentile, 2026

© Nakladatelství XYZ, 2026

ISBN v tištěné verzi 978-80-267-7148-7

ISBN e-knihy 978-80-267-7158-6 (1. zveřejnění, 2026) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-267-7159-3 (1. zveřejnění, 2026) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-267-7149-4 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)

PŘEDMLUVA

Jedné noci, když se Ed a Lorraine Warrenovi vraceli domů po dlouhém dni stráveném vyšetřováním paranormálních jevů, si všimli, že je sleduje nějaké auto.

Jakmile vjeli do zalesněné oblasti, vůz je rychle předjel a pak se náhle zastavil. Když se Warrenovi k autu přiblížili, zjistili, že je jeho řidič velice rozrušený a vyděšený. Muž jim vyprávěl, že právě opustil svůj dům, který je posedlý zlými duchy, a že v životě nic podobného neviděl.

Tato epizoda představuje jen jeden z mnoha neuvěřitelných případů, kterým se Ed a Lorraine Warrenovi věnovali během své kariéry démonologů a vyšetřovatelů paranormálních jevů.

Celosvětový úspěch snímku *V zajetí démonů* (2013), který produkovala společnost New Line Cinema a režíroval James Wan (známý široké veřejnosti díky úspěšným hororům, jako jsou *Saw: Hra o přežití* a *Insidious*), dal vzniknout sérii filmů inspirovaných případy, na nichž Ed a Lorraine Warrenovi pracovali.

Manželé se zabývali údajnými projevy nadpřirozena, které v 70. a 80. letech otřásly veřejným míněním. Mezi nejznámější patří případ strašidelného domu v Amityville.

Hlavní filmová série sleduje jejich snahu pomáhat lidem, kteří jsou sužováni nebo posedlí démony, zatímco spin-offy se zaměřu-

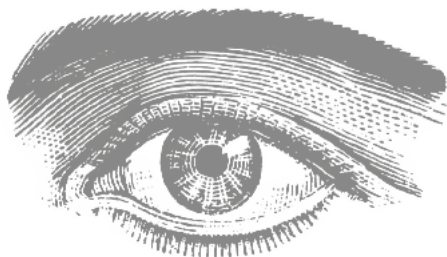
známější případy slavné dvojice, jako jsou dům v Amityville a panenka Annabelle, a zároveň předkládá teoretický rozbor tří stádií démonické aktivity a jejich vlivu na kulturní povědomí.

jí na původ některých entit, s nimiž se Warrenovi setkali nebo které jsou součástí původní série.

Příběh manželů Warrenových byl ve skutečnosti známý už od roku 1976, avšak teprve díky této filmové sérii si jejich práce získala takovou pozornost, že specializovaný časopis *Rue Morgue* jako první použil termín „Warrenologie“.

Tato kniha mapuje život a kariéru Warrenových od počátků jejich výzkumu paranormálních jevů a entit až do jejich smrti. Pokouší se analyzovat nej-

Kapitola I

POČÁTKY

Warrenovi se začali věnovat paranormálním jevům ve čtyřicátých letech, ale až do osmdesátých let svou činnost veřejně neprezentovali. Manželé se v tomto období drželi spíše v ústraní a s lidmi, kteří měli problémy s nadpřirozenem, spolupracovali pouze soukromě. Zároveň se také jako vyšetřovatelé věnovali výzkumu míst, kde docházelo ke zvláštním a neobvyklým jevům.

Kdekoli se udála nějaká podivná či hroživá událost, Warrenovi byli u toho. Tak tomu bylo i v roce 1972, kdy se ve vile ve West Pointu začal zjevovat duch sluhy z 19. století, který zde obtěžoval její obyvatele. Newyorské noviny informovaly, že armáda povolala právě Eda a Lorraine, aby se se zlovolným duchem vypořádali a ukončili jeho řádění.

O Warrenových se opět hovořilo na počátku roku 1974, tentokrát ve spojitosti s případem, v němž katolický kněz musel vykonat exorcismus v domě sužovaném duchem, který dokonce útočil na lidi!

Později téhož roku se manželé znovu ocitli v centru pozornosti v souvislosti s domem na jihu Nové Anglie, v němž se odehrávaly

některé z nejneuvěřitelnějších projevů *poltergeista*,¹ jaké kdy byly zaznamenány. Ed Warren s jistotou prohlásil, že tyto události měly v obou případech démonický původ.²

Nicméně mimořádná činnost Eda a Lorraine Warrenových v oblasti nadpřirozených jevů přitáhla pozornost celé země teprve v roce 1976, kdy byli požádáni o pomoc při vyšetřování dalšího případu „démonických aktivit“ v městečku Amityville.

Kdo vlastně byli Ed a Lorraine Warrenovi, jejichž fotografie se často objevovaly v novinách, avšak jen zřídka byly doplněny bližšími informacemi? Jací byli ve skutečnosti? A proč se věnovali právě démonologii? Přestože si mnozí myslí, že lidé zabývající se démonologií mají zálibu v morbidních tématech, v případě Warrenových tomu tak nebylo. Nebyli ani okultisty, ani excentriky a nevedli náboženskou křížovou výpravu. Jejich pohled na život byl naopak mimořádně pozitivní, což výrazně ovlivňovalo jejich přístup k práci.

Edward Warren Miney se narodil v Bridgeportu 7. září 1926 a zemřel v Monroe 23. srpna 2006. Díky své klidné a veselé povaze Ed nepůsobil jako démonolog, ale spíše jako obyčejný obchodník z krámků na rohu ulice. Byl to skromný člověk a na první pohled nebylo zřejmé, že disponuje hlubokými znalostmi paranormálních jevů. Z jeho klidného a vstřícného vystupování však vyzařovala odbornost vycházející z let praktických zkušeností.

Démonologie a exorcismus mají své místo i v dnešní době a Ed Warren byl jediným démonologem, který nebyl členem žádného církevního řádu.

1 Termín pochází z němčiny a v překladu znamená „hlučný duch“ nebo „hlučný přízrak“. Odkazuje na paranormální jevy, kdy dochází k přemístování nebo házení předmětů bez zjevné fyzické příčiny, jsou slyšet nevysvětlitelné zvuky a v domě nebo na konkrétním místě dochází k dalším rušivým jevům.

2 Brittle, Gerald. *Démonologové: Neuvěřitelný příběh Eda a Lorraine Warrenových, skutečných „lovců duchů“*. XYZ, 2025, překlad David Sajvera (s. 23).

Aby vysvětlil, co ho k tomuto neobvyklému povolání přivedlo, Ed často vyprávěl příhodu, která ho inspirovala a vzbudila v něm zájem o svět okultismu: „Bylo mi pět, když jsem si poprvé uvědomil, že se na tomto světě děje něco neobvyklého. Dům, ve kterém jsme bydleli, patřil starší neprovdané ženě, jež neměla ráda ani psy, ani děti. Seděla pořád u okna a čekala, až někdo z nás zase udělá něco, co se jí nelíbilo. Když jste něco takového provedli, vyběhla ihned ven a ječela na nás jako smyslů zbavená. Asi rok poté, co zemřela, jsem byl v horním patře toho domu a zouval si boty, které jsem si bral ven na hraní. Slunce právě zapadalo a v místnosti se stmívalo. Seděl jsem na zemi, když vtom se dveře od komory zničehonic samy otevřely. Uvnitř komory jsem uviděl světelný bod velký asi jako světluška. Zvětšoval se a během

Ed a Lorraine Warrenovi

několika sekund dorostl do výšky lidské postavy. A pak se přede mnou naprosto nevysvětlitelně zjevil přízrak paní domácí. Byla poloprůhledná a měla na sobě něco jako plášť. Mračila se a vypadala přesně tak, jako když byla živá. Pak zmizela.

Protože mi bylo jenom pět let, nevěděl jsem, jestli ta věc byla přirozená, ale něco mi říkalo, že ne, protože mě opravdu vyděsila. Když jsem to pak vyprávěl otci, který byl connecticutským státním policistou, řekl mi, že mám zapomenout na to, co jsem viděl, a nikomu o tom nic neříkat. No, nikomu jsem to sice neřekl, ale nikdy jsem na to nezapomněl.³

Postupem času se hledání odpovědí na tyto podivné jevy proměnilo v intelektuální zájem, který ovlivnil jeho pozdější kariéru. Jako vnímavé dítě chtěl vědět, proč se kolem něj dějí takové zvláštní věci a zda mají podobné zážitky i ostatní lidé.

Své dětství prožil v domě, v němž údajně strašilo, a zároveň navštěvoval katolickou školu. Přestože nebyl příliš nábožensky založený, se zájmem naslouchal kněžím a jeptiškám, kteří hovořili o duších a ďáblovi, neboť se snažil pochopit paranormální jevy, jichž byl svědkem ve vlastním domě.

V té době se Edovi opakovaně zdál tentýž sen, v němž k němu promlouvala jeptiška. Díky otci zjistil, že šlo o jeho tetu, která zemřela dříve, než se Ed narodil. Otec ji popisoval jako světici, protože si v životě prošla nevýslovným utrpením. Právě v jednom z těchto snů mu teta předpověděla jeho osud: „Edwarde, ukážeš cestu mnoha kněžím, ale sám jím nikdy nebudeš.“⁴

Lorraine Rita Moranová se narodila v roce 1927 jen pár kilometrů od místa, kde žil její budoucí manžel. Tato atraktivní, štíhlá

3 Brittle, Gerald. *Démonologové: Neuvěřitelný příběh Eda a Lorraine Warrenových, skutečných „lovců duchů“*. XYZ, 2025, překlad David Sajvera (s. 37–38).

4 Viz tamtéž (s. 39).

a věčně usměvavá žena zemřela teprve nedávno – v roce 2019. Na první pohled možná působila jako typická moderní hospodyňka z Nové Anglie, ale byla obdařena biblickým darem rozlišování duchů.⁵ V dětství se projevovala jako velmi inteligentní a starostlivá a zdálo se, že si již tehdy uvědomovala existenci posmrtného života.

V době, kdy jí bylo dvanáct let a navštěvovala soukromou školu, vnímala během oslavy Dne stromů⁶ jakýmsi „šestým smyslem“ čerstvě zasazený strom, jako by už byl plně vzrostlý. Jeptiška, jedna z učitelek na dívčí škole, se jí zeptala, zda vidí budoucnost, a ona přiznala, že ano. Po této epizodě ji poslali na víkend domů, aby se modlila.

Kdykoli se od té doby někdo zmínil o jasnozřivosti, Lorraine raději mlčela.

Lorraine Moranová však dokázala proměnit nepříjemnou zkušenost v dar, který využívala ve prospěch druhých. Přestože disponovala, stejně jako mnoho jiných lidí, psychickými schopnostmi, svou jasnozřivost během čtyřicátých a padesátých let dále rozvíjela na základě poznatků, které společně s Edem získávali při svém „lovu duchů“. V roce 1970 si Lorraine nechala své schopnosti otestovat na UCLA,⁷ kde je ohodnotili jako „výrazně nadprůměrné“. Manželství Warrenových by se dalo označit za osudové

5 Citace z 1. listu apoštola Pavla Korintánům.

6 Jde o den, kdy jsou jednotlivci nebo skupiny vyzýváni k vysazování nových rostlin a péči o stávající stromy.

7 UCLA (University of California, Los Angeles) je jednou z předních veřejných univerzit ve Spojených státech. Byla založena v roce 1919, nachází se v Los Angeles v Kalifornii a je součástí Kalifornského univerzitního systému. UCLA je věhlasná svou akademickou excelencí a důrazem na inovativní výzkum, s programy v mnoha oblastech, mimo jiné v přírodních vědách, technických oborech, umění, společenských a humanitních vědách. Univerzita má přibližně 45 000 studentů a vysoce kvalifikovaný a různorodý akademický sbor.

a sami tvrdili, že je svedlo dohromady jakési vnitřní volání.

Ed a Lorraine se vzali 22. května 1945, když jim oběma bylo osmnáct let. Narodila se jim jedna dcera jménem Judy. Jejich společný život však mohl začít až po skončení druhé světové války, kdy Ed, námořní důstojník, odešel z armády.

Po druhé světové válce se manželé snažili prosadit jako umělci, ale samotné umění jim obživu nezajis-

tilo. Při hledání zajímavých námětů na výtvarné zpracování narazili také na několik „strašidelných“ domů. Zatímco Ed vytvářel detailní skicu budovy a její zahrady, Lorraine si povídala s majiteli, aby od nich získala informace o legendách, které se k místu pojily.

Když narazili na skutečně zajímavý příběh, zařadili obraz domu do své sbírky a tato díla následně prodávali na výstavách. V případě Eda nebyla vášeň pro nadpřirozené jevy ničím novým – už před svatbou přečetl všechny knihy, které se tomuto tématu věnovaly. Warrenovi strávili pět let cestováním, malováním domů, v nichž mělo údajně strašit, a zkoumáním těchto nadpřirozených aktivit.

Na svých cestách ve starém voze Chevrolet sbírali informace přímo v terénu a porovnávali poznatky z knih s tím, co sami vypořizovali.

Zájem o nadpřirozeno je dovedl na cestu, která zásadně ovlivnila jejich životy a odstartovala jejich pozdější legendární kariéru lovců duchů.

Při zkoumání světa kolem sebe nashromáždili velké množství informací a vzhledem k tomu, že byli často prvními, nebo dokonce jedinými, kdo se případy strašidelných domů zabýval, vysloužili si pověst skutečných „odborníků na nadpřirozeno“. Zatímco Ed se s podivnými jevy setkával už v dětství, Lorraine žádné paranormální zkušenosti neměla a zpočátku k nim přistupovala skepticky. Postupem času se však o existenci těchto jevů přesvědčila.

Warrenovi cestovali po celé zemi a příběhy, které slýchali, byly často velmi podobné, ba dokonce shodné s tím, co sami zažili. Během svých výprav poskytovali útěchu lidem a sdíleli své znalosti o těchto fenoménech, čímž si postupně získávali stále větší věhlas.

Tím začalo jejich společné dobrodružství ve světě paranormálních jevů, postupně zdokonalovali své schopnosti a zabývali se případy duchů, poltergeistů, prokletých předmětů a mnoha dalších nevysvětlitelných jevů. V roce 1952 založili *New England Society for Psychic Research*, nejstarší společnost v Nové Anglii zaměřenou na výzkum paranormálních jevů, démonologii a vyšetřování strašidelných domů.

Jejich tým netvořili pouze senzibilové a nadšenci, ale také lékaři, výzkumníci, policejní úředníci, kněží a náboženští představitelé různých vyznání, kteří prosazovali poselství lásky, nikoli nenávisti. Tato „pracovní skupina“ byla vedena manželi Warrenovými a byla sestavována podle potřeb konkrétního případu.

Obvykle vybrali tři nebo čtyři senzibily a přivedli je na dané místo, aniž by jim cokoli prozradili. Po skončení šetření pak shromáždili výpovědi každého z nich zvlášť a následně je porovnali.

Jednou z hlavních činností bylo pořádat veřejné přednášky o svých případech – nikoli proto, aby vyprávěli strašidelné historky, ale aby doložili existenci nadpřirozených jevů a vysvětlili, jak a proč k nim dochází. Jak sami říkali: „Existence duchů není otázkou víry, ale důkazů.“

Důvod, proč se manželé Warrenovi začali věnovat veřejným přednáškám, sahá až do konce 60. let. V době, kdy se experimentovalo s alternativními životními styly, se náhle znovu probudil zájem o okultismus (velký úspěch filmu *Vymítač ďábla*⁸ přišel ostatně o pár let později a výrazně ovlivnil veřejné mínění).

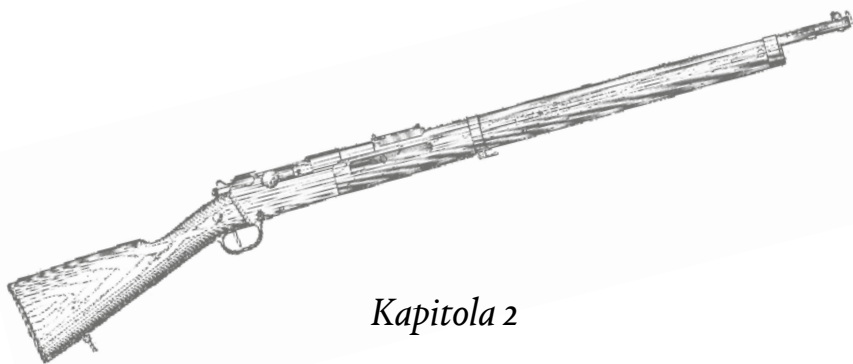
Dveře do „podsvětí“, uzavřené téměř celé století, se náhle do-kořán otevřely, což vedlo k drastickému nárůstu hlášených případů nadpřirozených jevů, často negativního charakteru.

Warrenovi byli téměř okamžitě zaplaveni případy lidí, kteří se domnívali, že jsou posedlí zlými duchy. Většina postižených v té době pocházela z řad vysokoškolských studentů. Ed a Lorraine byli tímto vývojem natolik znepokojeni, že zahájili sérii přednášek na univerzitních kampusech, během nichž varovali studenty po celé zemi před nástrahami okultismu. Svá tvrzení podpořili dokumentárními důkazy, diapozitivy, fotografiemi, zvukovými nahrávkami i hmotnými artefakty. V posluchačích tak zanechávali silný dojem. Široká veřejnost byla fascinována jejich přímými zkušenostmi i výsledky jejich výzkumu.

Warrenovi vystupovali také před komunitními skupinami a objevovali se v rozhlasu i televizi. Velkou popularitu si získali

8 *Vymítač ďábla* je hororový film z roku 1973 režírovaný Williamem Friedkinem a natočený podle stejnojmenného románu Williama Petera Blattyho, který napsal i scénář k filmu. Film vypráví příběh dvanáctileté dívky Regan MacNeilové (v podání Lindy Blairové), která je posedlá démonem Pazuzu, a o exorcismu, kterému je následně podrobena. Film měl velký úspěch a je považován za jeden z nejlepších hororových filmů všech dob.

nejen díky svým zkušenostem, ale především svou upřímností, s jakou je sdíleli. Jejich uvolněný, věcný a poučný styl přesvědčil mnoho skeptiků. Ačkoli Ed a Lorraine nabízeli komplexní výklad duchovních jevů, byli si plně vědomi závažnosti svých tvrzení. Nikdy proto neuváděli nic, co by nemohli doložit věrohodnými důkazy a skutečnými případy.

Kapitola 2

AMITYVILLE

V noci 13. listopadu 1974 popadl Ronald „Butch“ DeFeo Jr. pušku ráže .35 Marlin Model 336 a bez zaváhání zastřelil své rodiče. Matku i otce zasáhl dvěma výstřely.

Poté postupně zastřelil i své sourozence, každého jedinou ranou, a s brutální chladnokrevností tak vyvraždil celou svou rodinu v jejich domě na adrese 112 Ocean Avenue v Amityville na Long Islandu ve státě New York.

Policie odvezla DeFea na místní policejní stanici, aby zajistila jeho bezpečnost. Tam mladík tvrdil, že členy jeho rodiny zavraždil muž jménem Louis Falini. Během výslechu se však v jeho výpovědi objevilo mnoho nesrovnalostí a následující den se k vraždám sám přiznal. Ve své výpovědi uvedl, že jakmile začal střílet, nedokázal se zastavit a vše se odehrálo velmi rychle. Dále prohlásil, že ho ke spáchání zločinu podněcovaly hlasy, které v domě slychal. Hlasy, které ho měly nabádat k tomu, aby tento čin spáchal.

Po této tragédii zůstal dům více než rok prázdný, dokud ho nekoupili George a Kathleen Lutzovi se svými třemi dětmi. Navzdory ponuré pověsti domu je přilákala jeho krása i mimořádně výhodná cena.

Pouhých dvacet osm dní po nastěhování však rodina z místa v panice uprchla a v domě zanechala veškerý svůj majetek.

Během prvního dne v novém domově požádala rodina Lutzových katolického kněze, aby prostorám nového domu požehnal. Když kněz vystoupal po schodech do druhého patra, aby požehnal místnosti, která dříve patřila bratrům Marcovi a Johnovi DeFeovým, neviditelný hlas mu přikázal, aby dům okamžitě opustil. Ačkoli o své znepokojivé zkušenosti Lutzovým neřekl, varoval je, aby místnost v patře nepoužívali jako ložnici a nenechávali v ní nikoho spát. Navzdory kněžskému požehnání začali Lutzovi již od první noci zažívat podivné a znepokojivé jevy.

Během několika dnů se chování členů rodiny výrazně změnilo. George trpěl zimnicí a Kathy se začal zhoršovat zdravotní stav. Dcera Lutzových trávila veškerý čas ve svém pokoji, kde si hrála s imaginárním kamarádem, prasátkem s červenýma očima jménem Jodie. To tvrdilo, že dokáže měnit svou velikost a stát se větším než samotný dům. Prasátko Jodie rovněž prohlašovalo, že je nikdo nemůže vidět, pokud si to samo nebude přát.

Obyvatelé domu si navíc začali všimnout nejružnějších jevů. Na několika místech byl cítit podivný a nepříjemný zápach, v koupelnách a na keramických obkladech se začaly tvořit černé skvrny. Kathy se dokonce dotkla jakási neviditelná síla a ve všech místnostech se objevila zelená rosolovitá hmota.

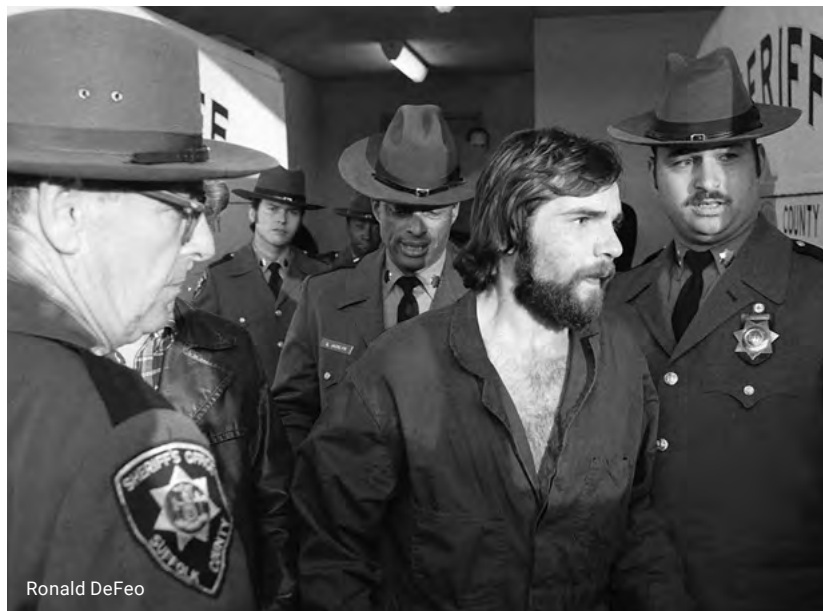
Zdálo se, že dům rodiny Lutzových ovládají už od jejich příchodu paranormální síly. Podivné zážitky, které rodina v domě prožila, drasticky změnily jejich životy a vedly k sérii znepokojivých událostí, které je nakonec přiměly dům nadobro opustit. Krejčovský pokoj například zamořily stovky much, přestože panovala zima.

V noci kolem 3:15, tedy ve stejnou dobu, kdy byla vyvražděna rodina DeFeových, se George budil vyděšený ze spánku. Během

jedné ze svých bezesných nocí uviděl Kathy proměněnou v odpornou čarodějnici a následující noc spatřil svou ženu levitovat nad postelí. Rodina se pokusila požádat o pomoc katolického kněze, ale jejich snahy o jakýkoli kontakt mařily opakované pokusy telefonního spojení.

Poté, co je kněz zanechal bez pomoci, se Lutzovi rozhodli jednat na vlastní pěst. Procházeli domem s krucifixem v ruce a modlili se. V reakci na to se ozval sbor hlasů, který jim přikazoval, aby přestali. Nejhorší byla noc, kdy se domem rozléhaly hlasité rány a ozývaly se zvuky samovolně se pohybujícího nábytku, což děti vyděsilo k smrti.

Hrůzné zážitky, jimž byli vystaveni, rodinu v lednu následujícího roku přinutily z domu uprchnout. Dne 18. února 1976 se Marvin Scott z newyorské stanice Channel Five rozhodl prokletý dům v Amityville prošetřit a pozval média, jasnovidce, demo-

Ronald DeFeo

nology a parapsychology, aby se na výzkumu podíleli. Manželé Warrenovi, kteří se v té době již zabývali paranormálními jevy, zahájili svou mediální kariéru právě tímto případem.⁹

V posledním únorovém týdnu roku 1976 kontaktovala Lorraine Warrenovou mladá televizní producentka z New Yorku s žádostí, zda by společně s Edem nemohli prozkoumat jeden dům na Long Islandu, v němž podle všeho „straší“. Mladá žena jim vyličila případ vraždy rodiny DeFeových z roku 1974 i následné zkušenosti manželů Lutzových. Producentka je požádala, aby na místě uspořádali spiritistickou seanci a pokusili se zjistit, zda je problém způsoben démonickými silami. Ed a Lorraine souhlasili, že případ prošetří.

Když dorazili na Long Island, setkali se s Georgem a Kathy Lutzovými, kteří jim předali klíče od nemovitosti, k níž se sami už nechtěli ani přiblížit.

Z toho, co Warrenovi v domě našli, bylo zřejmé, že ho jeho obyvatelé opustili ve značném spěchu. Zanechali za sebou nejen osobní věci, ale i šperky a také velké množství jídla a oblečení. Po prohlídce se manželé rozhodli uskutečnit spiritistickou seanci, jíž se kromě Lorraine měli zúčastnit ještě další dva jasnovidci.

Předtím než ji zahájili, se Ed pokusil vyprovokovat reakci duchů náboženským rituálem. Seance byla natáčena i zvukově zaznamenána a zúčastnilo se jí sedmnáct osob, mezi nimi tři senzibilové, přítomna byla Mary Pascarellová i Alberta Rileyová – blízké přítelkyně Warrenových.

Během spiritistické seance skupina zažila několik podivných jevů, včetně pocitů silné a tísnivé hrůzy. Lorraine uvedla, že v domě vnímá přítomnost zlovolné bytosti a že zahlédla démonickou postavu se zářícíma očima.

9 Oficiální stránky Warrenových: <https://tonyspera.com>.

Ed a Lorraine dům následně ještě prozkoumali a pořídili v něm fotografie i zvukové nahrávky. Tímto způsobem se jim podařilo zaznamenat paranormální aktivity, například nahrát zvuky kroků nebo natočit samovolný pohyb nejrůznějších předmětů. Výzkumný tým také zachytil snímek ducha, který se údajně zhmotnil v podobě dítěte vykukujícího z druhého patra.

Později se ukázalo, že na tomto místě působil John Ketchum, který zde žil v roce 1924 a praktikoval v domě černou magii. Na vlastní přání byl na pozemku pohřben a jeho ostatky tam údajně zůstaly dodnes.

Indiánům kmene Shinnecock prý v minulosti pozemek sloužil jako ohrazený prostor, kam zavírali duševně choré a nevléčitelně nemocné členy kmene, kteří zde byli ponecháni napospas smrti. Warrenovi byli přesvědčeni, že utrpení těchto lidí zanechalo na pozemku silnou negativní energii, která přitahovala démonické duchy a nadpřirozené síly. Domnívali se, že to byly právě tyto negativní energie, které měly přímý dopad na životy jak DeFeových, tak Lutzových. Proto Warrenovi odvezli z domu osobní věci Lutzových a zajistili veškeré náležitosti spojené s převodem vlastnictví nemovitosti. Lutzovi tak mohli následně prodat zbytek svého majetku a přestěhovat se do Kalifornie.¹⁰

Dům na Ocean Avenue, který rodina Lutzových koupila v roce 1975 za 80 000 dolarů, byl v roce 2010 prodán za 950 000 dolarů a následně byl znovu nabídnut k prodeji. Pozdější majitelé již v domě žádné další podivné jevy nezaznamenali.

Lutzovi se stali téměř přes noc celebrity a příběh o údajných paranormálních jevech v Amityville rychle přitáhl pozornost médií. Mnoho skeptiků však zpochybňovalo důvěryhodnost je-

¹⁰ Brittle, Gerald. *Démonologové: Neuvěřitelný příběh Eda a Lorraine Warrenových, skutečný „lovců duchů“*. XYZ, 2025, překlad David Sajvera.

Dům v Amityville

jich tvrzení a pravdivost důkazů, které Warrenovi předložili. Případ Amityville se těšil velké mediální pozornosti zvláště poté, co Lutzovi svůj příběh zveřejnili.

Skutečnost, že se o událost zajímali i Ed s Lorraine, jí dodala na věrohodnosti, neboť manželé Warrenovi v té době již měli pověst známých vyšetřovatelů paranormálních jevů, kteří spolupracovali i na dalších vysoce medializovaných případech. Přesto se kolem Amityville objevilo mnoho kontroverzí a skeptických reakcí a někteří lidé dodnes tvrdí, že šlo o podvod nebo reklamní trik. Navzdory tomu zůstává Amityville jedním z nejznámějších a nejvíce dokumentovaných paranormálních případů v historii.

Tento příběh inspiroval řadu knih, filmů a televizních pořadů a dodnes nepřestává fascinovat veřejnost. Román Jaye Anso-

na,¹¹ napsaný v roce 1977, se stal předlohou pro dva filmy na téma domu obývaného démonickými entitami. První z nich, *Horor z Amityville* (USA, 1979), režíroval Stuart Rosenberg. Snímek s Jamesem Brolinem, Margot Kidderovou a Donem Steigerem zaznamenal obrovský komerční úspěch. V roce 2005 byl natočen stejnojmenný remake, který tentokrát režíroval Andrew Douglas a hráli v něm Ryan Reynolds, Melissa Georgeová, Jesse James a Jimmy Bennett.

Jay Anson ve své knize popisuje následující zkušenost:

„Osmnáctého února 1976 se Marvin Scott z newyorské stanice Channel Five rozhodl dále prozkoumat zprávy o takzvaném prokletém domě v Amityville na Long Islandu. V rámci mise měl ve strašidelném domě č. 112 na Ocean Avenue strávit noc. K účasti byli přizváni senzibilové, jasnovidci, démonolog a parapsychologové.

Scott nejdřív zkontaktoval nedávné obyvatele domu, rodinu Lutzových, a požádal je o povolení v opuštěném domě natáčet. George Lutz souhlasil a se Scottem se setkal v jedné malé pizzerii v Amityville. George odmítl do domu na 112 Ocean Avenue znovu vkročit, ale řekl, že druhý den se s nimi společně s manželkou Kathy opět v italské restauraci setkají.

Aby všehoschopnou sílu, která se údajně v domě nacházela, vyprovokovali, položili doprostřed stolu v jídelně krucifix a požehnané svíčky.

První seanci zahájili výzkumníci v půl jedenácté večer. U stolu seděli: Lorraine Warrenová, jasnovidka; její manžel Ed, démonolog; senzibilky Mary Pascarellová a paní Rileyová; a George Kekoris z Ústavu pro výzkum paranormálních jevů v Durhamu v Severní Karolíně. Ke stolu si přisedl i Marvin Scott.

11 Anson, Jay. *Dům v Amityville*. Fobos, 2024, překlad Ondřej Prokop.

Během seance se Mary Pascarellové udělalo nevolno a musela odejít. Roztřeseným hlasem řekla: ‚Na pozadí všeho se zdá být jakýsi černý stín ve tvaru hlavy, která se pohybuje. Když se dá do pohybu, cítím se ohrožena.‘

Paní Rileyová v transu začala lapat po dechu. ‚Je to nahoře v ložnici. Zrychluje to tep. Hrozně mi buší srdce.‘ Ed Warren chtěl seanci ukončit. Paní Rileyová dále hekala, krátce nato se vynořila z transu a nabyla vědomí.

Georgi Kekorisovi, výzkumníkovi paranormálních jevů, se pak také udělalo velmi zle a musel místnost opustit. Pozorovatel Mike Linder z rádia WNEW-FM uvedl, že náhle pocítil otupělost a s ní jakýsi chlad.

Jasnovidka Lorraine Warrenová následně vyjádřila svůj pohled na věc: ‚To, co se tu nachází, je podle mého názoru ve své podstatě negativní. Nemá to nic společného s žádným člověkem, který kdy žil na této planetě. Pochází to přímo z hlubin Země.‘

Když televizní kameraman Steve Petropolis, jenž v minulosti natáčel ve válečných zónách, vstoupil do krejčovského pokoje, kde se prý nacházela vysoká koncentrace negativní energie, projevíly se u něj srdeční palpitace a dušnost. Když do místnosti vkročila Lorraine Warrenová a Marvin Scott, oba podle svých slov nakrátko pocítili chlad.

Lorraine a Ed Warrenovi měli nepříjemný pocit i v obývacím pokoji. Podle paní Warrenové byla část negativní energie nashromážděná v sochách a neživých předmětech. ‚To, co se tu nachází, se dokáže libovolně přemisťovat. Nemusí tu zůstat, ale tento dům podle mě slouží jako útočiště.‘

Byla rovněž přesvědčená, že v neživých předmětech je taky něco ďábelského. Ukázala na krb a zábradlí ve druhém patře, aniž by ji předtím kdokoli informoval o problémech, které Lutzovi v domě zažili.

Zatímco někteří šli spát do ložnic ve druhém patře, fotograf pořizoval infračervené snímky a marně doufal, že na film zachytí nějaké přízraky. Jerry Solvin z Ústavu pro výzkum paranormálních jevů bloumal po domě se svítilnou a hledal fyzické důkazy. V půl čtvrté ráno se Warrenovi pokusili o další seanci. Nestalo se nic neobvyklého. Žádné zvuky ani podivné úkazy. Všichni senzi- bilové cítili, že místnost byla zbavena negativních vlivů.

V místnosti podle jejich slov „zkrátka v ten okamžik nebyla správná atmosféra“. Ale rozhodně byli přesvědčení, že v sobě dům na Ocean Avenue ukrývá ďábelského ducha, kterého dokáže vy- hnat jen exorcista.

Když se Marvin Scott vrátil do malé pizzerie, Lutzovi byli pryč. V březnu se přestěhovali přes celou zemi do Kalifornie. Opustili všechn svůj majetek, světské statky a všechny peníze, které in- vestovali do domu. Jen aby se domu zbavili, přepsali svůj podíl na banku, u níž měli hypotéku.

Do doby, než byl objekt prodán, byla jeho okna zabeďněna, aby nedocházelo k vandalismu a aby dovnitř nepronikli zvědav- ci, lidé vyhledávající morbidní senzaci ani ti, co byli s případem obeznámeni.“

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy **Warrenovi**.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.